

§ 130.

КАКЪ СЯ ИЗМѢНЯВА ПРИЛАГАТЕЛНО-ТО ИМЯ, КОГА Е СКАЗУЕМО?

1. Къща-та, кождо гради баща ми, ще стане голѣма.—
Подлежаще-то: *къща-та, кождо гради баща ми*, е 3 лице;
сказуемо-то: *ще стане голѣма*, е изяв. накл. бжд. время
3 лице. Вспомогателныя-тъ глаголь: *ще стане*, показва на-
клоненіе-то, время-то, лице-то, и стои въ единств. число.
Понеже подлежаще-то: *къща-та*, е имя смществ. женск.
родъ, един. число, то затова и прилагателно-то: *голѣма*,
е поставено въ жен. родъ и въ един. число.

Прилагателно-то имя, кога е сказуемо, соединява се
съ вспомогателныя-тъ глаголь. При това прилагателно-то
имя се поставя въ такъвъ родъ и число, въ какъвъ-то родъ
и число стои подлежаще-то, а вспомогателныя-тъ глаголь
се измѣнява по наклоненія, времена, лица и числа. На пр.
*къща-та ще стане голѣма, село-то е голѣмо, къщи-тъ
сж были голѣмы, къща-та, която изгоръ, бше голѣма,
къща-та бы была висока, ако быхж ъх изградили повече
и т. д.*

2. Великы-тъ чловѣцы биватъ забължители оше въ онова
время, кога токо-что начинаватъ да говорятъ.

Биватъ забължители — сказуемо изяв. накл. наст. время 3
лице множ. число мжж. родъ. *Биватъ* — вспомогателенъ глаголь изяв.
накл. наст. время 3 лице множ. число. *Забължители* — имя прил.
кач. мжж. родъ множ. число.

3. Напишете нѣколко прѣдложенія, въ които нѣкое кач. прила-
гателно имя наедно съ вспомогателныя-тъ глаголь да бжде сказуемо
во всички-тъ наклоненія, времена, лица, числа и родове.